

LŽOU A BOJÍ SE! Odpovědnosti. Václav Vlk velmi ostře o vládě a nejen to: „Bojovali proti tomu. Pak se ukázalo, že je to pravda.“

- CZ24 News | 28. prosince 2023

SVĚT: BILANČNÍ ROZHOVOR Čím víc bude tzv. americká liberální levice, ve skutečnosti spolek milovníků totality, vedení Bruselu a naše vláda bojovat proti dezinformacím, tím více upozorní i lidi ve vztahu k politice poněkud laxní, že celému tomu pokrokovému spolku teče do bot. „Rakušanovi a Fialovi už nic jiného nezbývá než vydávat lži za pravdu, protože jinak se mohou se svými polstrovanými křesly nadobro rozloučit. Zkoušejí lidem zavřít ústa, ale nejde jim to. Což je dobře,“ říká v druhé části bilančního rozhovoru pro ParlamentníListy.cz publicista a signatář Charty 77 Václav Vlk.

Úvodní část našeho bilančního povídání jsme končili připomenutím osudů firem jako Liberty Ostrava nebo skláren v Květné. Premiér Petr Fiala toho ve svém projevu na svatého Štěpána moc neřekl, ale v jeho závěru vyslovil přesvědčení, že nejhorší máme za sebou a příští rok bude rokem naděje. Lze tomu věřit, když se náš západní soused, na něhož jsme ekonomicky těsně navázáni, bude muset vyrovnat s verdiktem Ústavního soudu, který zakázal vládě půjčit si více peněz, než jí umožňuje takzvaná dluhová brzda?

Německo se prozatím, protože už léta žije z toho, že doslova odírá dodavatelské firmy hlavně v bývalé východní Evropě, domnívalo, že peníze stále má. Německý ústavní soud však tuto představu místní „pokrokové a ekologické vládě“ zatrhl. Pokud bude končit v Německu výroba, která z velké části finalizuje dodávky z východní Evropy, je jasné, že případný krach německých firem půjde hlavně na účet subdodavatelů, tedy nás. Fialova vláda a celá pětikolka vlastně nedokázala nic kladného. Kdybychom dodnes neodebírali ruský plyn a ruskou naftu, a to někdy v množstvích, která jsou větší, než byla v roce 2020, už by se u nás netopilo ani nesvítilo. A fabriky by stály. Smutné je, že patříme k největším hlasatelům protiruských hesel, místní pomatenci a fanatici, jako je ministr vnitra a bývalý starosta Prahy 6 Ondřej Kolář, se snaží co nejvíce Rusko rozzuřit. A přitom dobře vědí, jaká je skutečnost.

Pokud by to neprasklo v Bruselu, odkud vlastně máme plyn a naftu, lhali by nám do dnešního dne. Jestliže Brusel splní svoji výhrůžku, že tento odběr nafty a plynu budeme muset ukončit v prosinci 2024, prakticky zkrachujeme. Připočteme-li k tomu, že vyrábíme jeden kW elektrické energie za jednu korunu a zpět ho přes Německo kupujeme často šestinásobně draž, zhrouť se také celá finanční konstrukce české energetiky, kde kraluje ČEZ, jako domek z karet.

Petr Fiala také tvrdil, že se jeho vláda snažila včas přijmout taková opatření, aby si se všemi těmi krizemi lidé i firmy dokázali poradit. Zároveň se musela postarat o dostatek energií především pro zimní období. A k tomu všemu prý ještě plnila svůj vládní program. Je v té sebechvále něco, co by veřejnost mohla vzít vážně?

Prakticky všechno, co udělala Fialova vláda od převzetí moci, všechna ta zákonná nařízení a vyhlášky, ničí české ekonomické prostředí. A je skutečně s podivem, že tuto eurozelenou „tsunami“ většina firem u nás doposud přestála. Začíná to být jako za bolševika, kdy tehdejší podniky, aby vůbec obstály, věnovaly většinu své energie na boj se Stranou a její byrokracií. Dneska Stranu nahradily ve státě vládnoucí „neziskovky“ a různí dozorcí vyslaní z Bruselu a Německa a doslova devastující eurobyrokracie. Firmy se jen zoufale brání a hledají cestu, jak to přežít.

Nejsme v tom sami, vlády v Bruselu a USA a na ně navázání všichni ti ideologičtí šílenci spoléhají na to, že ekonomika a průmysl, který jsme zdělili, stále ještě dokáže Západ i nás uživit. Je však jen otázkou času, kdy dopadneme jako Francie a tamní nedávná vzpoura „žlutých vest“. Dnes jsou Francie i Německo zablokované rozrušenými zemědělci, o čemž se však v prakticky nejsledovanějším médiu, tedy v České televizi, nedozvíte ani „ň“.

Jak hodnotíte tzv. boj s dezinformacemi, jímž se vláda tak často zaštiťuje?

Už jen spojení slov „boj s dezinformacemi“ je z hlediska logiky lapsus. A podle Wikipedie je „dezinformace součástí propagandy a je definována jako nepravdivá informace, která je záměrně šířena za účelem oklamání lidí“. Poněkud zjednodušeně by se dalo říct, že dezinformace je lež, a jak lidstvo ví, se lži se bojovat prakticky nedá. Lež je součástí našeho sociálního života, a podle výzkumu vědců dokonce součástí sociálního světa lidoopů, opic a užívána je též u dalších savců. Představa, že budeme-li stále hovořit pravdu, porazíme lži, je naprosto naivní. Ale velice oblíbená. Využití dezinformací pro poražení nepřítele už radil geniální čínský vojevůdce 500 let před naším letopočtem, zvaný Sun-Č, známý také jako Mistr Sun. Říkat vždy naprostou pravdu je prakticky nemožné. A mluvíme-li o současnosti a budoucnosti, dopadne to tristně.

Dá se z toho, co se událo za Fialovy vlády, usuzovat, jak to vypadá s praktickým posuzováním toho, co je fake anebo dezinformace?

Opozice či neposlušní občané v minulých dvou letech říkali a psali, že je prakticky nemožné, aby Ukrajina sama o sobě porazila Rusko. A že silná slova o nerozborném přátelství s Ukrajinou se ukážou jako lichá. Dnes vidíme, že Slovensko a Maďarsko se už úředně snaží z války na Ukrajině vycouvat a přes sladkobolné řeči paní Ursuly von der Leyenové polské, slovenské a maďarské kamiony blokují dopravu a zásobování Ukrajiny. Také bylo považováno za fake anebo přímo proputinovský postoj, když někdo řekl, že ukrajinská armáda rozhodně v tomto roce neprorazí až k Azovskému moři a že je nesmysl vykládat a snít o tom, jak „osvobodí“ Krym. Všechny tyto údajné dezinformace se v průběhu roku 2023 naplnily, takže i vybraným „dozorcům“ z Ministerstva vnitra došlo, že by jakákoliv opatření a zásahy proti oněm „autorům dezinformací“ měla přesně opačný charakter. Mohlo by to dopadnout jako na Slovensku, kde většina lidí je na straně Ruska. Takže by bylo fiaskem pokoušet se kohokoliv za tyto názory trestat.

Na druhé straně „nezpochybnitelné pravdy“, které nám vykládá Fialova vláda a její příznivci a mluvící hlavy v televizi, se ukázaly jako naprostý fake. Pětikolka tvrdila, že nebude zvedat daně, a zvedla prakticky všechny. Tzv. odborní experti a ministři Fialovy vlády vykládali, že v listopadu 2023 inflace poklesne na tři až čtyři procenta, což se ukázalo jako nesmysl. Od zavedení všech unijních restrikcí proti Rusku, které měly způsobit jeho ekonomické zhroucení, se ukázaly jako falešné zprávy, tedy dezinformace, všechna ta tvrzení, jak si Evropská unie s ekonomickým rozloučením s Ruskem jenom polepší.

Ohledně daní Fialova vláda opravdu lhát nemusela, ale není to v případě Ukrajiny pochopitelné v zájmu toho, aby v Česku udržela většinovou podporu a souhlas s pomocí napadené zemi?

To, co nám propaganda a vláda neustále tloukla do hlavy jako jedinou pravdu, a to že prý celý svět stojí na naší straně a na straně Ukrajiny, se ukázalo jako hrubá dezinformace. Většina světového Jihu, což je také většina obyvatel planety, se v zásadě drží stanoviska, co vyjádřili představitelé Indie, kteří odmítli označit Rusko za jediného agresora a navíc prohlásili: „Pro nás je představa německých tanků bojujících na Ukrajině proti Rusku nepřijatelná.“

Ve světě se situace změnila a ukázalo se, že mnohé „pravdy“ v realitě naprosto selhaly, zatímco mnohé tzv. fake zprávy se ukázaly jako pravdivé. Takže boj proti dezinformacím v podstatě většina západních vlád vzdala. Ukázalo se, že značnou část, ne-li převažující, skutečných dezinformací vyráběly západní vlády samy anebo na ně navazující úřady a mediální skupiny. Proto by v tomto okamžiku byla jakákoliv organizovaná akce proti tzv. dezinformacím naprosto kontraproduktivní. V reálu si musíme zvyknout, že tady jsou a budou dezinformace produkované Ruskem, Čínou, Německem, Francií a bojovnými islamisty. Prapor boje proti dezinformacím třímají zainteresované organizace a spolky, žijící ze lží a nesmyslů. Ty jsou totiž prakticky základem jejich existence jako třeba celý vlivný finanční a ekonomický blok žijící z uměle vytvořeného strachu ze změny klimatu. Ačkoli všichni víme, že klima na zeměkouli se od dob jejího vzniku neustále mění a je nesmysl si myslet, že zůstane navždy takové, jaké bylo před sto nebo padesáti lety.

Pokud většina západních vlád opravdu boj proti dezinformacím vzdala, mohla by se inspirovat i ta česká?

Místo boje s dezinformacemi, protože je naprosto neúčinný, zavádí každý systém, který je v rozporu s částí nebo veškerým obyvatelstvem, více či méně kamuflovanou cenzuru. Pokus našeho ministra vnitra Víta Rakušana zavést na Ministerstvu vnitra jakýsi „generální štáb boje proti dezinformacím“ naprosto zkrachoval. Ono zavést účinnou cenzuru vůči národu, který je zvyklý žít v systému tvrdé cenzury prakticky od roku 1620 (viz heslo: „300 let jsme trpěli! Pro velký úspěch prodlouženo!“), a tak zajistit vymýcení „nežádoucí dezinformace“, je prakticky nemožné. Zvláště pokud jsme v minulém století byli dějinami cvičeni v přežívání pod dozorem cenzury. Od dob vyhlášení protektorátu a následně po únoru 1948. Po krátkém úseku svobody, kdy se dalo říkat, co koho napadlo, se nám zase na přelomu tisíciletí pomalu vrátila cenzura. A funguje od učebnic pro základní školy až po internet. Vždyť na všech internetových sítích je cenzura jako hrom!

Máte tedy porozumění pro více než 50 osobností veřejného života, které [se podepsaly pod otevřený dopis](#) Společnosti pro obranu svobody projevu premiéru Fialovi, v němž kritizují, že Ministerstvo vnitra v čele s Vitem Rakušanem dlouhodobě vytváří atmosféru strachu?

Mám celkem porozumění pro otevřený dopis Společnosti pro obranu svobody projevu premiéru Fialovi a souhlasím s tím, že se ministr vnitra Rakušan pokouší dlouhodobě vytvářet atmosféru strachu. Považuji petici za sice správné, ale poněkud zoufalé volání, protože systém „boje proti dezinformacím“ a za „správné myšlenky“ je prostě tak nastaven. A to na celém tzv. Západě. Takže jedna petice to nemůže změnit. Ovšem, ačkoliv to nezmění, je velice potřebná. Protože připravuje půdu pro okamžik, kdy se objeví „historické okno“, ve kterém bude moci dojít ke změně. Což jsme po celou dobu dělali my v Chartě 77. Musejí si však signatáři uvědomit, že je to běh na dlouhou trať. A i když dokážou, aby pokus o zavedení systému „Maul halten und weiter dienen!“ byl jenom částečně omezen, stojí taková petice za to.

Vedle petic má však český národ vyzkoušenou i jinou cestu. A to dělat si z takových politiků srandu a zesměšňovat je. To se dokonale povedlo někomu, kdo postavil na hlavu úplně tupý nápad ministra Rakušana s plakátem futrálu na mrtvolu a tváří Putina, pověšeného na Ministerstvu vnitra, který jako naprostí šašci hlídali příslušníci Policie ČR. Obdobný plakát s obličejem Víta Rakušana, který kdosi vyvěsil u silnice u Českého Brodu, díky internetu řekne o tomto ministru vnitra víc než tisíc petic.

Jaký očekáváte dopad onoho urputného boje proti dezinformacím?

Čím víc bude tzv. americká liberální levice (ve skutečnosti spolek milovníků totality), vedení Bruselu a naše vláda bojovat proti dezinformacím, tím více upozorní i lidi ve vztahu k politice poněkud laxní, že celému tomu pokrokovému spolku teče do bot. Z dob, když jsem byl aktivní v Chartě 77, si

pamatuji, že čím více Strana a Vláda vykřikovali o tom, že jsme zrádci a zaprodanci, čím více sbíralo StB a SNB lidi za „protisocialistické postoje“, tím více lidí za mnou chodilo a říkalo: „Sakra, já bych to sice nepodepsal, ale ono na té Chartě 77 skutečně něco bude!“

Ovšem Rakušanovi a Fialovi už nic jiného nezbyvá než vydávat lži za pravdu, protože jinak se mohou se svými polstrovanými křesly nadobro rozloučit. Zkoušejí lidem zavřít ústa, ale nejde jim to. Což je dobře.

V příštím roce se nepochybně strhne velká bitva o korespondenční volbu. Převládají u ní z vašeho pohledu spíše plusy, nebo minusy?

Je to docela průhledný pokus, jak na základě mediálních a politických odhadů zajistit vítězství tzv. demokratických a pokrokových sil, tedy současné vládní garnitury. A hlavně získat volební hlasy pro strany, které jinak ve volbách buď úplně propadnou, nebo nemají naději získat víc než určitý výsek voličů. To jsou Piráti, což je strana rudozelená s nádechem do hněda a s voličskou základnou mladých intelektuálů nebo těch, co se považují za intelektuály, ale hlavně těch, co si jako každá nová generace přejí změnit svět.

Bude se bojovat o každý hlas a TOP 09 a Piráti se domnívají, že tak získají většinu voličů žijících v zahraničí. Jedná se o mimořádnou skupinu, kterou vytvořila politická změna po roce 1989, která studuje a žije v zahraničí a většinou nemá o skutečném politickém dění v České republice nejmenší ponětí. Jsou nadšení pro tzv. ekologii, gender a považují sami sebe za jakýsi vrchol a špičku české společnosti, a tudíž volí „pokrokově“. Patří k nim také část voličů žijících v zahraničí, která odešla na Západ v době normalizace. Tito lidé, se kterými často diskutuji na netu anebo osobně, jak říkal Jan Werich, „sedí na kufrech“. To znamená, že se domnívají, že současnou Českou republiku znají, ale ve skutečnosti jsou uzavřeni v časové schránce svého odchodu a často také v politické bublině, kterou tyto skupiny mají v zahraničí tendenci vytvářet.

Příkladem budiž naše zkušenost po roce 1989, kdy se k nám hrnuli, často v dobré víře, různí emigranti a tzv. světoobčané, aby nám poradili, co správného máme my zaostalci udělat. Třeba jako skupina sociálních demokratů pod vedením Jiřího Horáka, která se domnívala, že ve spolupráci s osmašedesátníky tady zavede nějaký moderní socialismus. Srážku s realitou politicky nepřežili.

Návrh na zavedení korespondenční volby pro české občany v zahraničí už vládní poslanci tento měsíc předložili. Měla by už platit pro volby do Poslanecké sněmovny na podzim 2025. Myslíte, že je může zásadně ovlivnit?

Korespondenční volbou by místo obvyklých desítek tisíc mohly ze zahraničí volit řádově vyšší počty „našinců“, v což doufají hlavně shora jmenované politické strany.

Tzv. korespondenční volby jsou přímo návodem, jak se pokusit volby zfalšovat, získat hlasy, které v přímých rovných a svobodných volbách získat nelze, jak se ukázalo například při volbě prezidenta v Rakousku anebo při volbách v Berlíně a jiných částech Německa. Parodie na volby, kterou dnes předvádějí Spojené státy, kdy se neví, kdo to vlastně volí, zda je to vůbec z hlediska voleb platný hlas, kdy se dá volit korespondenčně najednou na několika místech, je jedním z důvodů, proč se moc a síla USA ve světě vytrácí, neboť přes takové pseudo volby se v podstatě vede studená občanská válka. Korespondenční volby nejsou volby, je to jen parodie na volby.

Čeho se na nich nejvíce obáváte?

Otevírá se zde obrovská možnost manipulace s velkou částí voličů přímo v Česku. Že na to jsou již připraveni zvláště mladí nadšenci, to si pište. Svého času se o něco takového pokoušeli příznivci

pravice v akci „Zajedte za babou a dědkem a přemluvte je, aby volili pravici“. To se v roce 2010 „vyznamenali“ Jiří Mádl a Martha Isoová s videem obsahujícím tuto výzvu, kterou se rozhodli oslovit mladé lidi. V tehdejší době to nemělo příliš velký úspěch, protože platí zásada každých demokratických voleb, že volič sám a osobně musí za plentou vhodit svůj hlas do schránky a nikdo ho přitom nesmí ovlivňovat. Pokud ovšem dědeček a babička či jiná příbuzná či známá osoba dostane nabídku, zvláště od mladého příbuzného, že jim s volbou pomůže a že nemusí ve svém věku a při svém vytížení nikam chodit, lze očekávat, že pár desítek tisíc hlasů se podaří „pokrokovým mladým lidem“ od svých příbuzných a známých získat. Což platí jak pro zahraničí, tak pro území republiky.

Díky odporu velké části občanů a politiků v minulých volbách, a hlavně před nimi, si žijeme v jednom z mála úžasných světů, kde prakticky nikdo nepochybuje o tom, že volby byly spravedlivé a rovné. Podívejte se kolem nás v Evropě i v zahraničí, kde různé politické síly mohly nebo zneužily nedokonalé volební zákony, což bývá začátek rozvratu celého státu.

Pamatujete si v Česku nějaké volby, v nichž by došlo k pokusům ovlivnit jejich výsledky nezákonným způsobem?

Vybavuji si tak patnáct let zpátky, kdy se v místních a krajských volbách pokoušely různé vlivové skupiny o podvody a využívaly k tomu ty skupiny obyvatelstva, které byly ochotné za „manipulační poplatek“ 500 nebo 1 000 korun se nechat dovést k volební místnosti a tam volit podle přání onoho donátora. Pokud projde tato antidemokratická úprava volebního zákona, je jasné, že v některých oblastech, jako je například Mostecko, Ústecko, Ostravsko, Přerov, Karlovarsko a tak dále, bude část chudých a hlavně tzv. nepřízpůsobivých osob vystavena velkému pokušení tomu, aby se nechaly za finanční či jiný příslib manipulovat, aniž by se vystavovaly jakékoliv nepříjemné kontrole volebních komisí anebo místní či státní policie, která například na Mostecku a Chomutovsku takové hromadné volební podvody v minulosti řešila. Stejně tak lze předpokládat, že skupiny zvláště mladých lidí v různých internetových bublinách či jinak svázaných zájmy budou volit, protože je to prakticky beztrestné, tak, jak si bude někdo jiný přát.

Zatím by se korespondenční volby měly zavést jen pro Čechy žijící v cizině, nikoli v tuzemsku, ale tím se jen otevře další Overtonovo okno. Bude vedle těch minusů, které jste jmenoval, plusem alespoň to, že budou moci jednodušeji volit ti, co v minulosti vlast z nejrozumnějších důvodů opustili?

Ony údajné plusy, jimiž se na politické scéně šermuje, že je potřeba umožnit volbu všem občanům žijícím v zahraničí, jsou jen zástěrkou k tomu, aby ty samé politické síly takový volební systém zneužily. Ostatně nevím, proč by měly osoby, které trvale žijí v zahraničí, nijak na ně výsledek voleb u nás nedopadá a nikterak neovlivňuje prostředí, ve kterém žijí, měly mít možnost ve velkém počtu ovlivňovat osudy státu, ve kterém vůbec nežijí, a osudy lidí, s nimiž v politické a sociální sféře nemají prakticky nic společného.

To, že se volič musí dostavit do volební místnosti a před svědky předložit doklady, že je skutečným občanem se skutečným právem volit, je největší zárukou toho, že volby nebudou falšovány, že občané budou moci volit svobodně, a hlavně že svojí aktivní účastí ve volbách dokazují, že mají na výsledku voleb svůj oprávněný zájem. Navrhovatele tzv. korespondenčních voleb považují za osoby, které se nás snaží, celou společnost, politicky a finančně manipulovat a podvodem se nechat zvolit do politických funkcí.

Co se dá udělat pro to, aby rok 2024 byl pro naši společnost klidnější a třeba i bohatší?

To, co bychom měli dělat vždycky. Používat při myšlení hlavu, i když, jak vím, to mnoho našich spoluobčanů „bolí“. Přestat být naivní a naskakovat na internetu na naprosté nesmysly, které se tam

potulují a vkládají je tam nejen nějakí zahraniční trollové, ale i docela obyčejní tupci a lidé, kteří rádi rozeštvávají národ.

Přestat si myslet, což se nám snaží kdejaký pseudo intelektuál natlouct do hlavy, že jsme nějaký zaostalý nebo podřízený národ, který musí vzhlížet k někomu, kdo nás poučí. Stát si na svém, nepodléhat všelijakým tluchubům, kteří vždy a za všech režimů vždycky jen lžou a jejichž poklonkování „těm nahoře“ je vždycky pochybné a pro společnost škodlivé. Ať se kdysi takové hrbaté duše klaněly směrem do Vídně, potom do Berlína, po druhé světové válce Moskvě a dneska se lísají k Bruselu. Jedinou pomocnou ruku najdeme na konci svého ramene. Myšlenky, které to s námi myslí dobře, najdeme ve své hlavě.

Jo a musíme pracovat. Jak říkal Jan Werich: „Musíme pracovat. Musíme hodně pracovat. Musíme ještě víc pracovat. Ale ne pro to, abychom se upracovali. Musíme si napracovat, abychom měli více času na zábavu a na vzdělání.“

A já bych dodal, že musíme dávat pozor na to, kdo se nám to, co jsme si prací vydělali, snaží ukrást. Abychom si nemuseli smutně opakovat to, co napsal v roce 1905 František Gellner: „Stát vypíše nové daně, Čech se bude dřít na ně. Neb mu brání mozku lenost, vidět svoji zotročenost.“

Tak potlačme „mozku lenost“.

[ZDROJ](#)